Unitatea Bisericii ! Betel, Giurgiu,1 Decembrie 2013

Efeseni 4:1-16

Dorinţa fierbinte a Domnului Isus este unitatea noastră, a Bisericii Sale. Ioan 17:21,23 (ca lumea să creadă, ca să cunoască). Când oamenii văd la noi credinţă, dragoste, unitate, pace, sunt ajutaţi să-L cunoască pe Domnul.

Unitatea din Efeseni 4 aduce cu ea putere spirituală !

-în text se vede unitatea prin: îngăduinţă, unirea Duhului prin legătura păcii, un singur trup, un singur Duh, o singură nădejde, un singur Domn, o singură credinţă, un singur botez, un Singur Dumnezeu.Termenul ,*''toţi''* apare aici de mai multe ori indicând unitatea.v.13 ,*''până vom ajunge toţi''*,v.16,*''tot trupul''.*

Exodul 17.8-15, este imaginea unităţii în luptă. Iosua lupta jos în vale, dar nu singur ci împreună cu toţii, fiecare în dreptul lui. Singuri suntem slabi, uşor de biruit. *''Divide et impera*!'' Eclesiatul 4.12, Matei 18.19.

Piedici în calea unităţii !

Când în foc arde doar un lemn, focul arde încet, dar când sunt mai multe lemne, focul arde cu putere. De aceea cel rău atacă biserica din afară şi din interior, ca să stingă focul pasiunii pentru Hristos şi pentru oamenii nemântuiţi.

***Duhul de judecată**. *Este vorba de o judecată răutăcioasă, de condamnare, făcută cu dispreţ. Biblia numeşte această judecată:''Ochi rău''*. Matei 7:1-4. Este descrisă în Biblie şi o judecată pozitivă, de evaluare, cu scopul de a ajuta, dar nu despre această judecată este vorba aici.

Îi judecăm pe alţii cu gând rău, cu gândul de a-i coborî în ochii noştrii şi ai altora.

-Când nu ne place de cineva îl judecăm. Biblia spune că o astfel de judecată distruge unitatea Bisericii. Dintr-o astfel de judecată se naşte dispreţul, dezbinarea şi distrugerea unităţii noastre cu fraţii.

-Când văd o familie sau o persoană că trece prin greutăţi, boală, sărăcie, judecăm: ,''de aceea i se întâmplă'', ştiu eu. Nu ştim totul, doar Domnul ştie totul, de aceea doar El are dreptul să judece.

Exemplu: Iov pierde totul: copiii, averea, robii, sănătatea, soţia îl atacă, prietenii tac 7 zile mângâindu-l, dar după aceea şi ei îl atacă, şi ei îl judecă. Ei îi pun în cântar viaţa şi-i zic:*''Iov 22:4-11''*. Prietenii lui fac o listă cu păcatele lui Iov, deşi erau doar presupuneri, şi pe baza acestor presupuneri îl judecă şi-l acuză pe amărâtul de Iov. Acuzele aduse nu erau adevărate, ci doar presupuneri. La fel se poate întâmpla şi cu noi. Presupunem. Nu judeca, căci nu ştii ce este în spatele cortinei. Nu tu eşti regizorul, ci Dumnezeu. Nu ştim de ce se întâmplă multe lucruri. Nici Iov nu ştia de discuţia Lui Dumnezeu cu Satan, dar răbda. Nu-ţi da cu presupusul, căci greşeşti şi distrugi unitatea. Pentru Elifaz, Iov a trebuit să aducă jerte, ca să fie iertat.

-Se judecă după înfăţişare. Ne transpunem în psihologi şi ne uităm la înfăţişarea exterioară a omului şi zicem:''ia uite-l şi pe ăsta, nu-i râde faţa''-un om rău!, dar nu este aşa. Sau unul care tot timpul râde, şi zici: ce om bun. Nu judeca după înfăţişare!

Isaia 11: 2,3 şi Ioan 8.15, Matei 13.55.

Este drept că sunt persoane care se poartă, se îmbracă în mod extravagant şi care se văd clar acele aspecte şi atunci ele trebuie corectate cu blândeţe. Să nu cădem în extrema unor biserici care au trecut de la legalism la liberalism. Nu avem voie să zicem nimic la nimeni, şi în Biserică lumea se simte la ea acasă.

-Nu judeca după cele auzite. Acest păcat distruge unitatea bisericii.

-Nu judeca uitând de propriile greşeli. *Matei 7:3* ''şi nu te uiţi la bârna din ochiul tău'',adică eşti vinovat de acelaşi lucru, dar cu mult mai mult (pai vs.bârnă). Şi eu am aceleaşi probleme, doar că mult mai mari, dar judec pe fratele meu. *Romani 2:1-3* ,''şi pe care le faci şi tu''.
Romani 14:10-12 ''a *judeca''şi* ''a *dispreţui''*, un pas foarte mic între ele, dimpotrivă în *Iacov 5.19,21''*spune:'' fraţilor, dacă întoarce cineva pe..''.
Aceste piedici le pot da la o parte din viaţa mea mai întâi, nu din a celorlalţi.

***A 2-a piedică soră cu judecata este vorbirea de rău** – bârfă, clevetire, defăimare. Judecata este o atitudine a inimii, a minţii, şi are loc în interioarele noastre, este rădăcina, iar vorbirea de rău este planta care creşte din ea. *Iacov 4:11,12.*
Vorbirea de rău este un păcat tolerat în adunările noastre. Alte păcate nu sunt deloc tolerate. Acesta însă se strecoară uşor, astfel încât ne-am obişnuit cu el, este un păcat care creşte pe lângă casa omului, l-am domesticit.

Portretul omului care vorbeşte de rău!
Proverbe 11:11-13. Nu vreau să acoperim păcatul. Atceva vrea textul să spună aici, şi anume : ''Iosif află că Maria logodnica lui a rămas însărcinată, dar nu cu el''. Nu ştia ce să facă ,se frământa, îl durea pentru că o iubea pe Maria. Pentru că era un om sfânt şi neprihănit nu voia s-o facă de ruşine înaintea lumii, ci voia să o lase pe ascuns. După aceea vine îngerul la el şi-i explică, iar Iosif rămâne liniştit.Ar fi putut să facă multă vâlvă Iosif, dar nu.

-Omul duhovnicesc nu se grăbeşte să acuze şi să arunce cu pietre. *1 Cor.13.5*''dragostea nu se *gândeşte* la rău''. Nu vorbi fără rost, nu vorbi de rău, că s-ar putea să fie neadevărat, şi i-ai stricat imaginea fratelui tău. Noi ieşim la amvon şi vrem ca oamenii să asculte Cuvântul rostit de noi.

-Este fără dragoste cine face aşa.

-Este fără minte.Prov.10.18b.(cel ce preia şi duce mai departe vorbirile de rău)

-Este fără frică de Dumnezeu. Psalmi 50: 20,21

-Uită că Dumnezeu îl vede, şi-l aude. Luca 24.17''ce sunt vorbele acestea pe care le schimbaţi între voi pe drum?''
Şi cel care ascultă vorbirea de rău păcătuieşte – complicele. *Prov.26.22*. Nu le socoti prăjituiri!! Cel ce ascultă vorbirile de rău este un om trist, suspicios, necăjit, plin de neîncredere în fraţi. Nu asculta la astfel de oameni, ci fugi de ei. *Prov.25.23.*
Vorbirile de rău circulă cu o viteză uimitoare !
Dacă Evanghelia ar fi vestită cu o aşa viteză, de mult toată lumea ar fi fost evanghelizată, dar când e vorba de Vestea Bună merge greu, foarte greu.

Exemplu: iscoadele trimise în Canaan. Din 12 trimişi, doar 2 spun adevărul, ceilalţi exagerează: sunt uriaşi atât de mari că pe lângă ei noi suntem ca nişte lăcuste. Ca să fie cât mai picantă bârfa, se exagerează mult. *Isaia 40.22* (noi pe lângă Domnul suntem ca nişte lăcuste, nu pe lângă uriaşi..). Nu înegri ţara, nu înegri Biserica din care ai ieşit dacă nu îţi mai place!

Nu există Biserică desăvârşită din punct de vedere practic, ci poziţional. El ne vede desăvârşiţi în Hristos. Nu aduce dezbinare în popor. Cele 10 iscoade găsesc soluţia: înapoi în Egipt. Doamne fereşte ca din cauza vorbelor mele rele cineva să nu mai intre în Canaan, ci să se ducă înapoi în lume! Iosua şi Caleb au stat împotriva lor iar cei 10 în loc să ia ţara în mâini, iau pietrele în mâinile lor, şi Domnul a făcut o judecată aspră asupra lor. Să ne ferească Domnul de aşa ceva. Nu dorim la nimeni să aibă de-a face cu Mânia Lui Dumnezeu.
Prov.10.18b. *Exod 23.1*, Lev.19.16, *Prov. 20.19*, Psalmi 15:1-3

***Duhul de ceartă**.Vorbirea de rău declanşează cearta. *Prov.26.20*. *Filpeni 1.15* se arată că cearta se poate declanşa prin situaţii foarte deosebite, chiar şi prin predicarea Cuvântului. Duhul de ceartă se adaptează la orice situaţie, religios chiar.

-Duhul de ceartă se ascunde în spatele unor gesturi bune: Absalom.

Matei 22:16. Cărturarii vin la Domnul Isus cu duh de ceartă dar prin 4 complimente, însă Domnul Le-a cunoscut vicleşugul.

Iacov 3:13-18.- când ne certăm îl întristăm pe Duhul Sfânt !

1Cor.11.16 - noi nu avem astfel de *obicei* şi nici Biserica Lui Dumnezeu.

2 Tim.2:14,24 – robul Domnului *nu trebuie* să se certe.

<u>Ce dorim noi în astfel de cazuri?</u>

Să semănăm cu Moise: Numeri 12. Aaron şi Maria vorbesc de rău pe Moise. Pedepsită fiind Maria că a vorbit şi Aaron probabil că a ascultat şi nu s-a opus, ce face Moise? Ce-i zice?
-Doamne îţi mulţumesc că ai pedepsit-o. Mi-ai făcut bine că de când îmi creează numai nădufuri.Nu!
Strigă cred, cu lacrimi :''Doamne, te rog,vindecă-o''. Moise nu s-a bucurat de lepra Mariei, sora lui bârfitoare. Nu te bucura, nu dori să te răzbuni.
Ce facem noi când suntem vorbiţi de rău? - Ne rugăm! 1Cor.4.13
Psalmi 4.8:*''eu mă culc şi adorm în pace''*,şi dorm un somn liniştit căci nu am răspuns la rău cu rău, ci m-am supus Dreptului Judecător.
Ai grijă ca nu cumva vorbele rele să fie întemeiate !
UNITATE ÎN BISERICĂ !
PIEDICI ÎN CALEA UNITĂŢII !!
Eclesiastul 7:22 ''Căci ştie inima ta **de câte ori ai vorbit** şi tu de rău pe alţii.''

Coloseni 3:12,14

Astfel, dar, ca nişte aleşi ai lui Dumnezeu, sfinţi şi preaiubiţi, **îmbrăcaţi-vă** cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândeţe, cu îndelungă răbdare.
Dar mai presus de toate acestea, **îmbrăcaţi-vă** cu dragostea, care este legătura desăvârşirii.